

IN PACE IN IPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSE INVENIT SIBI DOMUM

ET TURTUR NIDUM ALTARIA

ECCE PAVIS ANGELORUM FACTUS CIBUS VIATORUM VERE PAVIS FLORUM

XXIX. ÉVF. 1929. OKTÓBER.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 f.
Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

Stephanum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest.

VIRGO IPSUM, QUEM GEND

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPULO TUO.

ECCE PAVIS ANGELORUM FACTUS CIBUS VIATORUM VERE PAVIS FLORUM

ELECTORUM CONSERVASTI O CUIUS NON SUM DIGNUS.

TARTALOM: *Dr. Mátrai Gyula*: Az Úr Szívének művei. II. — *B. G. A.*: Ima. — *Fáklya*: «Jézus Szíve minden vigasztalás kútfeje». — *Dr. Hidasi István*: Az iskolai év elején. — *Német István*: Kegyelmi magaslat. — *Galambos Kálmán*: A Megváltó. — *Oltáregyleti élet*.

Fontos hír a Központból! Választmányi és terjesztőnői gyűlések az összes kongregációk összejövetelei és a pénteki munkaórák is csak novemberben kezdődnek, az idén. (Egyrészt a zárda tagjainak akadályoztatása, másrészt a kiállítás rendezése az ok.)

A stóla minden katolikus hívő előtt ismeretes, egyházi ruhadarab. A pápi rendi hatalom jelvénye s azért a szentségek kiszolgáltatásánál mindig kell viselnie az áldozópapnak. (Prédikációnál nem kell, csak szabad.) A miseruhának szövetből kell készülnie. Méretei: hossza legalább 2 m 45 cm, szélessége legalább 9—10 cm. Igaz, hogy IX—XII. századig terjedő időben inkább nagyon hosszú és aránylag igen keskeny (4—5 cm széles) stólák voltak használatban, most az általános használat és a liturgikus szellem, mégis inkább a széles és közepes hosszúságú stólák mellett szól. Ünnepléses alkalmakra, lehet arannyal vagy selyemmel hímzett és gyöngyökkel is díszített stólákat készíteni. Már a IX. századból tudunk ilyen stólákról. A stóla okvetlen legyen három kereszt. (A közepén és két végén ízlésesen elhelyezve, legalább 4×4 cm nagyságban.) A stóla vége felé kiszélesedik és a liturgikus szellemnek legmegfelelőbb, ha trapézformában végződik. A diakonus stólájára, mivel jobbóna alatt összekötve viselik, régen bojtban végződő kötőket alkalmaztak s innét ered most a díszstólák közepén az aranyzinóros bojtban végződő kötő.

* * *

„Az isteni Gyermekeknél” című imakönyvünkhöz, (amelynek ára 1 P 50 fill.) minden igényt kielégítő 79 lapos énekpótfüzetet adtunk ki, úgy hogy most már mindenütt bevezethető hivatalosan is. A pótfüzet ára 50 fill. Tömeges rendelésnél — 50 pld-tól kezdve — à 40 fill. Mindkettő megrendelhető kiadóhivatalunkban. *Budapest, IX., Üllői-út 77. szám alatt.*

Az Oltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77.) kapható:

«Örökimádás» folyóirat egész évi előfizetés 2-50	Kis szent Terézia szelleme... .. 3-50
Egyes példány —25	Litánia latin szöveggel —05
Régi teljes évfolyam 1-20	Litánia szent Józsefről —05
Régi egyes példány —10	Levelezőlapok «Örökimádás-temp-lom» —10
Az O. E. Útmutatója —80	«Kánter Károly»-emlékkép —05
Vezérkönyve —80	«Jézusom Örömmöm» folyóirat, előfizetés egész évre 1-60
Felvételi füzet —06	Egyes példány —16
Félszázados története 3.—	Régi teljes évfolyam —80
Érme 1-20	Régi egyes példány —05
Szervezése és működése —10	Az Euch. Gyermekek Szöv. érme —60
Jézus Szíve hónapja, füzve —30	Indulója —08
Kötve —60	Kis Örökimádás imakönyv... .. 1-50
Nádasdy «Havi magány» —80	Fehér liliom... .. —15
«Kánter Károly»-emlékkönyv 1-20	Szent József imakönyv 3-50
Szent Zita élete —20	
Egyszerűbb kiadás... .. —10	

Az Úr Szívének művei II.

A PÁRIZSI Montmartreon épült bazilika is impozánsan főséges műve az Úr Szívének. A francia kommun borzasztó bűnei (egyháziak legyilkolása: csak a párizsi Carmelben 190 papot végeztek ki; a templomok lefoglalása: még most is vannak állami használatban levő templomok; az egyház egyéb javainak (ingatlanok) elkobzása stb.) engesztelést kívántak. Az Úr Jézus maga nyilatkoztatta ki a módját, hogy miként akarja az engesztelést: *«Építsetek a Montmartreon az Én szívemnek egy bazilikát, amelyben éjjel-nappal szakadatlan engesztelő szentségimádás legyen»*. A hithű francia katolikus szívében óriási visszhangot keltett az Úr felhívása s már évek óta folyik az «örök»-imádás Párizsnak legmeghatóbb látványosságában, amelyet egyszerűen Montmartrenak neveznek. A templom felirata: *Jézus Szentséges Szívének — a bűnbánó Franciaország*.

Montmartre magyarul a vértanúk hegye, itt kívánta az Úr az engesztelést. Mintha azt akarta volna mondani, hogy az engesztelésben a *legfontosabb elem az áldozat*, amely mintegy engesztelő lelkületünk igazságát bizonyítja. Olyan engesztelés, amely csak szavakból állana, nem érne sokat. Milyen nagyszerűen van a mi oltáregyesületünkben összekapcsolva az imádás az áldozattal. *Az alamizsna a mi áldozatunk, az imádási óra a tömjénfüstje ennek az áldozatnak.*

A bűnbánó «Franciaország» igazán kitett magáért: olyan templomot emelt, amelyhez alig van hasonló a világon, kívül tiszta kő, belül minde-nütt mozaikkal lesz borítva (még nincs készen egészen) és ami a legnagyobb: ebbe a templomba az egész országból, a legtávolabb eső (500 km-ről is) eljönnek imádási órát végezni a francia katolikusok. Éjjel csak férfiak, nappal nők vannak beosztva az év minden napjának minden órájára és pontosan eljönnek valamennyien. Van olyan is, akit Toulou-seból hozott és már egy óra múlva visszafelé röpt az expresszvonat, miután leróta vállalt kötelezettségét, az egy imádási órát. Természetes,

hogyan az ilyen adorálók lelkében szeráfi lángok gyúlnak és szentségimádásuk (sokszor kettesben is fennhangon végzett imával) mély megilletődést vált ki a templomot csak «látogatók» lelkéből is és nem egyszer borulnak le nagy bűnösök, a mindig készen álló gyóntató székébe.

A mi Örökimádás templomunk ugyanazt a célt szolgálja, mint a Montmartre Párizsban. Itt is egy egész (a régi nagy) ország bűneiért folyik engesztelés. Itt gyúlnak össze az oltáregyesület tagjainak áldozatai és itt végzik az oltáregyesületi tagok imádási órájukat. De csak a helybeliek és nem a nap és éjtszaka minden órájára beosztottan. Minden órában csak a Mária Reparatrix Társaság fehérruhás, kék skapulárés tagjai jelennek meg a magyar Montmartre-on. Miért ne lehetne nálunk is az oltáregyleti tagokból vagy esetleg még hozzávéve más egyesületeket, sőt a semmiféle egyesületben nem lévő katolikusokat az Örökimádásban is éjjel-nappali imádatot biztosító nagy családba tömöríteni! Milyen gyönyörű emléke lehetne ez például a most ránköszöntő Szent Imre évnél! Annak a Szent Imrének, aki az éjtszaka csendjében annyiszor kereste fel a templom homályában az eucharisztikus Jézust, nem állíthatnak szebb emléket és bizonyára előtte kedvesebbet sem. A Szent Imre év elsősorban az ifjúságé. Alig hiszem, hogy hatástalan volna egyetemi ifjúságunkra az egy évben egyetlen egy éjtszakára vállalt egy órai szentségimádás. Amikor valaki úgy szemtől-szemben van, éjjeli csendben egyedül, vagy csak még egy társsal az Úr Jézus előtt, éreznie kell, hogy most az ő imádsága fontos, hogy az Úr most őreá különösen figyel, hogy ő most magánkihallgatáson van egy órán át. De ugyanúgy meg volna a hatás minden adoráló számára.

No és van nekünk miért imádkoznunk, van mit engesztelnünk. Amit itt cselekszenek és itt beszélnek az egyház ellenségei, területünkhöz arányítva semmivel sem kisebbek a szabadkőműves Franciaország bűneinél. Az oltáregyesületi imádási óráinknak tegyük annál buzgóbban eleget, ha már nem hozunk olyan nagy áldozatot, hogy messziről utazunk fel az imaóra helyére és ne feledjük el, hogy az Úr Jézus kegyesen fogadja az engesztelést, még ha a legegyszerűbb templomban vagyunk is, sőt ha körülményeink nem engedik a templomban való megjelenést, hazulról végzett szentségimádásunkat, oltáregyleti imádási óránkat is kegyesen fogadja az Úr s az áldozatot pótolhatjuk az Úr Jézus szegény temploma számára nagylelkűbben nyújtott alamizsnáinkkal. (Folyt. köv.)

Szülőknél sokszor nagy gondot okoz gyermekeik elhelyezése. Mint minden tekintetben kiváló ajánljuk a «Szent József» fiúnevelő-intézetet, a Keresztény Iskolatestvérek veze-

tése alatt. Internátus elemi és polgári iskolás fiúk számára. Tartásdíj egy tanévre 700 pengő. Prospektust küld az igazgatóság: Budapest, I., Istenhegyi-út 32.

- I M A -

Áve, ó Mária! Szentséges szűz Anyám!
 Neved kiejteni az én ajkam profán:
 Ó, bocsáss meg nekem s tekints az égből rám,
 Légy az én szószólóm a te szent Fiadnál!
 Te általad hívom édes Jézusomat,
 Hogy szent szívének felajánljam magamat.
 Ő legyen az erőm, legyen ő oltalmam,
 Hogy az élet útján meg ne tántorodjam!
 Ha az élet terhe meg-megroskaszt talán,
 Lelkem emelkedjék annál magasabban!
 Erősítsen a hit, ne hagyjon a remény,
 Lelkem ott pihenjen Jézusom szent szívéen.
 Irányítsa utam, amelyen haladjak,
 Hogy általa Isten országába jussak!
 S te hófehér lélek, szeplőtlen Mária,
 Légy segítő Anyám, Jézusom szent Anyja!

B. E. A.

„Jézus Szíve minden vigasztalás kútfeje.“

(Elmélkedés.)

I. *Előgyakorlat.* Az utolsó vacsora termében, a cenákulumban ül az isteni Üdvözítő tanítványai körében. Búcsúzni készül s ez a búcsúfáj. Érti ezt a szerető Mester; látja apostolainak lehangoltságát s azért isteni módon nyújt vigaszt. Megelevenül előttünk az első szentmise-áldozat, a nagy konzekráció, az isteni színjáték e legfenségesebb mozzanata, a «mysterium fidei». «Vegyétek és egyétek, mert ez az én testem, amely értetek adatik...» (Lk. 22, 19.)

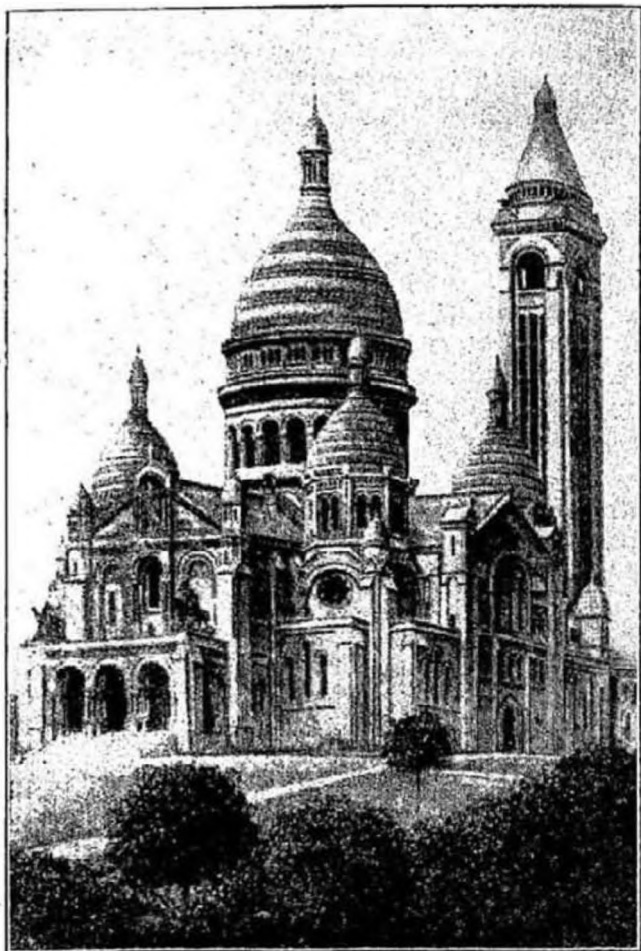
II. *Előgyakorlat.* Jézus Szíve, aki az Oltáriszentségben minden vigasztalás kútfeje vagy, add szent kegyelmedet, hogy megértsem miként vigasztaltál te, Uram, hogy én is megtanuljam az irgalmasság e lelki cselekedetét gyakorolni.

I. *Pont.* Az Üdvözítő Jézus egész élete nem egyéb, mint egy nagy vigasztalása az emberiségnek. Szentséges Szíve szomjúhozta, hogy vigaszt adjon, ez volt annak életető eleme, amely nélkül mintegy nem tudhatott létezni e földön: Vigasztalta az egyes embert és a tömeget, a szegényt s a gazdagat egyaránt, ha szenvedett. Jairusnak, a kafarnaumi zsinagóga fejének leányát, a szegény naimi özvegynek fiát adja vissza. — Vigasztal szóval és cselekedettel. «Ne sírj.» (Lk. 7, 13.) Mily kevésnek látszó nyhület ez a két szó, amit a halott ifjú anyjához intézett az Úr, ó de a

szavakon hogy átrezgehetett isteni Szívének gyöngédsége, finom, megértő lelkülete. Ám Ő nemcsak beszélt, hanem cselekedett is, amikor életet lehelt a kialvó testrészekbe. — Vigasztalt az Üdvözítő akkor is, ha hallgatott, vigasztalt tekintetével. Mikor szent Péter megtagadta, nem szólt, mert Szívén találta nagyon a tagadás, a szemében azonban ott volt a megbocsátás vigasza, amely gyógyírként hullt a zokogó apostol lelkére. — Vigasztalt írásban. A késő századoknak, akik vele már nem érintkezhetnek, a Szentírást hagyja örökül, hogy megismerjék abból a minden vigasztalás kútfejét. Igen, Jézus vigasztalt, mégpedig gyakran és fáradhatatlanul, szívesen és önzetlenül, a vigasztalásnak minden adott módját és lehetőségét kiaknázva. Végre vigasztalt Jézus, amikor Ő maga is nagyon szenvedett. Kínszenvedése estéjén emelte szemét az égre és változtatta a kenyeret és bort isteni testévé, vérévé, így fosztva meg önmagától is önmagát, csak hogy vigasztal hasson. Isten mindent tudásánál fogva előre látja, hogy az eljövendő éjszaka a szenvedés orkánja tombol majd felette, ám az Üdvözítő Jézus saját szenvedését elnémitva a másokéra, tanítványaiéra gondol és mert szerette, mindvégig szerette őket, vérének kelyhét nyújtja nekik. Ő mily megindítóan csengenek szentséges szavai örök főpapi imájában, amelyben tanítványait mennyei Atyjának ajánlja, hogy egy se vesszen el közülük. Minő vigasztalás volt ez az apostoloknak! Mindezért pedig az Úr Krisztus soha nem várt viszont vigasztalást, mert Ő a vigasztalásban nem önmagát, hanem mennyei Atyját kereste.

II. *Pont.* Ez a szerető isteni Szív még most sem szünik meg vigasztalni. Megkezdett édes misszióját nem hagyja abban az idők végéig. Gondold át, hogy a vigasztalásnak micsoda fenséges Golf-árama szűrődik az Eucharisztia Királyának Szívéből a tiedbe. Hogy vigasztal a bűnbánat szentségében, amidőn isteni Szíve minden türelmével felel s eltörli vétkeidet, a szentáldozásban, mikor körülöttes minden eltűnik s szent Szívén pihenve, egyedül vagy Vele... Magában véve mily felbecsülhetetlen vigasz, hogy a katolikus egyház gyermeke vagy! Mi sem természetesebb, minthogy az Úr Szívének jószágáért a lélek hálával adózzék. Legyen hát az Oltáregylet munkaóráin minden pillanat e Szívnek szentelve. Mennyi az elhagyatott templom még, ahol nincs az Üdvözítő Jézusnak, kellő szentmise-áldozatához méltó felszerelése, a fosztalásnak induló miseruhák, kimosatlan oltárterítők, elnyűtt albák, elfeslett csipkék! Serény munkád legyen a földre száműzött Szeretetnek vigasza s kísérje cselekedeteidet a hálás visszaemlékezés: Nézd, Uram, ezt a kis munkát azért a benső sugallatért, aminek akkor úgy örültem... azért a szentbeszédért, amely alatt úgy felbuzdultam... azért az imaóráért, amikor a könnyek adományát ajándékoztad nekem... azért a szentál-

dozásért, amelyet annyi összeszedettséggel sikerült átélnem... azért a lelki-olvasmányért, amely úgy megvigasztalt engem... azért a kegyelemért, amely egykor úgy eltöltött, hogy mosolyognom kellett a boldogságtól... azért Uram. — És hogyan használod fel a vigasztalás-nyújtotta

A párizsi montmartré-i Jézus Szíve-bazilika.

alkalmat felebarátaidnál? Szoktál-e könnyeket törölni néha? Talán épen az Oltáregyesületben annyiszor nyílik erre módod.

Ima. Te, Uram, a vigasztalásnak isteni kútfeje, aki előtt leborul gyermeked, fogadd el egy lélek háláját, melyet szentséges Szívedbe helyez. Köszönöm, hogy annyi s oly jóleső vigasszal ajándékoztál meg

engem. Én is ezt akarom tenni, mert Te tanítasz reá. Uram, aki fogékonyvá neveled a lelket, aki adod a hang kellemét és a beszéd kedves-ségét, a tapintat és gyöngédség ajándékát, segíts, hogy ez eszközöket felhasználva alakuljak a te Szíved szerint. — «Bizony mondom nektek, amit egynek a legkisebb közül cselekedtetek, nekem cselekedtetek.» (Mt. 26, 40.)

Fáklya.

Az iskolai év elején.

Amikor a nagy Michelangelo elkészült a Mózes szobrával, a remekmű a művészt magát is annyira bámulatba ejtette, hogy kalapácsával a szobor térdére ütött és így kiáltott fel: «Mózes, beszélj már!»...

Csodálatos, Istentől elrendelt alkotóművészek a szülők is. De nem hideg márvány az, amit alakítanak, hanem gyermekeik fogékony lelke, érző szíve. A jól nevelt gyermekek szülei, Michelangelo minden múltó boldogságánál nagyobb, örök dicsőség és hervadhatatlan égi koszorú részesei!

Az édesatyák és -anyák művészi, alakító, nevelői munkájának hivatott segítőtársa az iskola. Most, az új tanév első heteiben ajánlatos, ha a szülők az iskolai életről el-elgondolkoznak. A szülői ház előtt egyáltalán nem lehet közömbös az, hogy ő maga minő viszonyban van az iskolával?

Mit vár és mit kér a helyesen, ideálisan vezetett iskola a szülőktől?

Fegyelmezett, illemeltudó, tekintélytisztelő gyermekeket! Nagy baj az, ha a szülő «elvárja», hogy az iskola dolgozza meg a gyermeket ez irányban. A modortalan, fegyelmezetlen, a hazuról külső és belső rendtelenségben elbocsátott gyermekek az iskola már alig, vagy csak kis mértékben tud segíteni.

Harmonikus együttműködést kér az iskola a szülői háztól. A gyermekek előtt *sohase* kritizáljuk az iskolát, a tanítókat és tanárokat. Saját gyermekünk látja u. i. a jelenlétében elhangzott bírálgatások helyrehozhatatlan kárát. Ha valamit tényleg kifogásolnunk kell, azt személyesen intézzük el illetékes helyen a gyermek kikapcsolásával. A tapasztalat igazolja, hogy a legjobb és legértelmesebb szülők mindig a helyesen megválasztott iskola pártján vannak.

Ne várjunk *mindent*, főleg valami csodát ne reméljünk a iskolától.

A *katolikus* jellegű iskola elvárja, hogy elsősorban *oda* járassuk drága gyermekeinket.

Ismerkedjünk meg gyermekeink hitoktatóival, tanáraival és tanítóival. De ne a konferenciák előtt 2—3 nappal! A nevelő objektív: tehát

vegyük szívünkre az ő jótanácsait és fogadjuk el gyermekeink érdekében elfogultságtól mentes megfigyeléseit.

Legelsősorban fiaink és leányaink hittanáraival, illetve hitoktatóival keressünk kapcsolatot. A családi hajlék vallásos élete pedig, a közös imádságok, a böjt hűséges megtartása, a tiszta erkölcsi légkör, a rossz sajtó távoltartása stb. legyenek azok a masszív alapok, amelyekre az iskolai hitoktatás bátran, biztosan, örömmel építhet!

Az iskolai leckék házi kikérdezésében a hittan foglalja el az első helyet. Minden erővel mentsük meg gyermekeinket attól, hogy fájó, romboló ellentmondást tapasztaljanak a vallástani órákon és szentbeszédekben hallott igazságok és a szülői ház élete között.

Segítsük elő gyermekeink gyakori szentáldozását. Mi magunk is adjunk ebben követendő vonzó példát!

Irassuk be gyermekeinket az ifjúsági vallásos egyesületek valamelyikébe: Eucharisztikus Gyermekszövetség, Szívárdá, Szt. Gyermekség Múve, Máriakongregáció. Megbízható cserkészcsapatba is szívesen adjuk be fiainkat. Leányoknak a cserkészlet *nem* való!

Engedjük meg és tegyük lehetővé, hogy a gyermekszobába a Jézusom Öröömöm, Kis Pajtás (*nem* tévesztendő össze a nemkatolikus: Jó Pajtás-sal!), Zászlónk (a világ legjobb diákújságja!), Nagyasszonyunk járjon. Érettebb fiainknak szívesen és ha kell, áldozatok árán is rendeljük meg a kitűnő Magyar Kultúra-t, az Élet-et, a Katolikus Szemle c. folyóiratokat. Elmaradt szülő az, aki a sajtó óriási jelentőségével nincsen tisztában!

Legyen gyermekeinknek rendes, saját, tisztántartott imádságos könyvük.

Könyvajándékozások előtt (ajándékozzunk sokszor *jó* könyveket!) kérjünk a hittanároktól könyvcímeket. Hallatlan és szégyenletes tájékozatlanság tapasztalható — sajnos — a kath. szellemű irodalom ismerete terén.

Rendőri gesztusok nélkül a legszigorúbb ellenőrzést gyakoroljuk a gyermekek barátkozásai körül. A cselédek éber szemmeltartása is fontos szülői teendő! A mai mozitól és bizonyos színházaktól a józan lehetőség határáig tartsuk vissza gyermekeinket. Szórakozzék a gyermek, de mértéket, módot, önuralmat, öntudatot itt is ismerjen. A tánciskolába való járást nem kell siettetni. A sportolás túlhajtását meg ne engedjük.

* * *

A szentségház lépcsőjénél buzgón imádkozzunk *az egész iskolai év folyamán* a gyermekekért: a magunkéiért és az egész ország tanulóiért. Ki ne felejsük őszinte fohászkodásainkból az oktatókat, legelső helyen pedig legdrágábbjaink lelkivezetőit! Kérjük az *isteni Mestert*, hogy a

Ő áldott keze irányítsa, segítse a vezetőket és a vezetetteket, hogy a helyes útról le ne térjenek!

Abban pedig teljesen bizonyosak lehetünk, hogy semmiféle könyörgést sem vesz oly szívesen a szentségi Üdvözítő, a gyermekek örök barátja, mint épen az ifjúságért végzeteket!.. *Dr. Hidasi József.*

Kegyelmi magaslat.

(Svájci levél.) †

DRÁGA LÉLEK! Nagyon hálásan köszönöm kedves soraidat. Itt a messze idegenben kétszeresen jól esik minden figyelem. Nagy öröm rejlik minden egyes meghívt, bizalmas szóban. Az öröm pedig mindenkinek jó, a betegnek meg egyenesen enyhítő olaj és gyógyító balzsam.

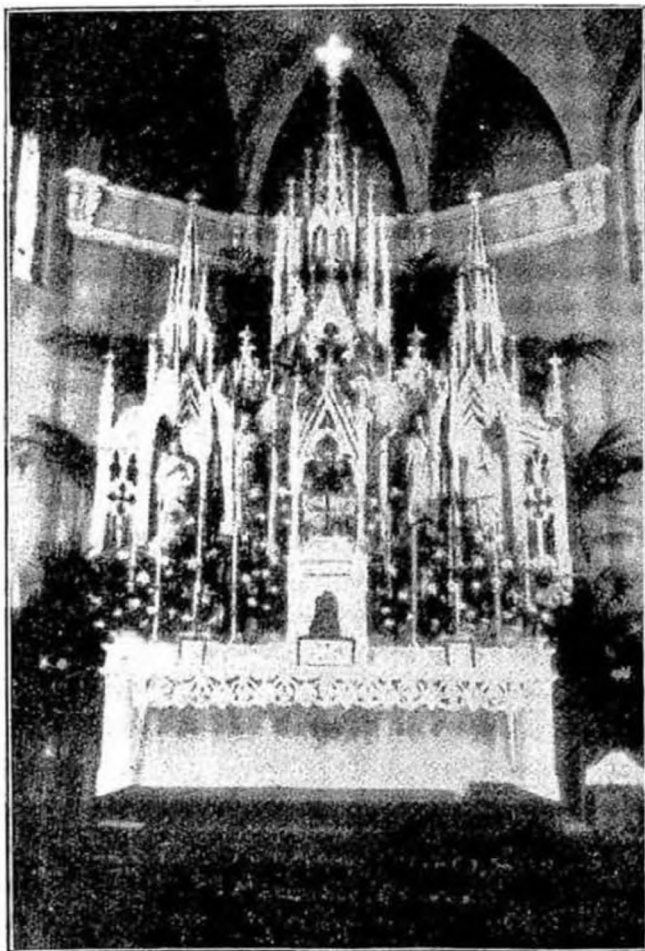
Kedves óhajodnak készséggel akarok eleget tenni. Azt kérdezed, miért jöttem ily messze, idegenbe és arra kérsz, írnék néhány gondolatot szentséglátogatásaid számára.

Hogy rövid legyek, a keltős választ egymással összekapcsolom.

Jól tudod, hogy régóta bajoskodom rozoga tudómmal. Orvosom magaslati klímára küldött. Sajnos azonban, mióta a szerencsétlen Trianon leszakította hazánk testéről Erdély mosolygó bérceit és a Felvidék fenyőillatos hegyeit, azóta a magamfajta ember kénytelen külföldön keresni a magaslati kúra helyeit. Így jutottam Svájcba. S most másfélezer méter magasban, még ezer méterrel magasabb hegyektől védett, szélcsendes helyen szívom az éltető és gyógyító levegőt. Ezt teszi velem még vagy öt—hatezer külföldi a világ minden tájáról. Sőt nemcsak betegek, hanem életerős túristák, piros-pozsgás arcú, egészségtől csattanó férfiak és nők is özönlenek ide a magasba, hogy itt a remek kilátást élvezzék, hogy itt a tiszta, napsugaras levegőn megpihenjenek, felfrissüljenek s egy hosszú, kemény munkaidőre felkészüljenek.

Jó Lélek! Tekintsd az eucharisztikus oltárt is ilyen magaslati helynek, a kegyelem magaslatának. A mi szentségi oltárunk igazi üdülőtelep, valóságos kúrahely az emberi lélek számára, mert itt az élet forrása, ahol a beteg gyógyulást, a fáradt lélek üdülést, az egészséges még több életerőt, életkedvet, áldozati készségeit merít. Ebből a kegyelmi magasból folyton hangzik a hívogató, édesgető szó: Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradtak és terhelve vagytok s én megenyhítek titeket. S ki ne érezné az élet terhét, küzdelmét napjainkban? Minő áldás mindnyájunknak, kik gyengék, fáradtak vagyunk, hogy e kegyelmi magaslat a mi birtokunk. Ezt nem tudta elragadni tőlünk a kegyetlen Trianon, nem bírt vele a pokoli kommunizmus sem. Ez a nagy kincsünk, ez a kegyelmi magaslat

ott van minden katolikus templom szentségi oltárán. Nyitva az út mindenkor a betegnek, de az egészségesnek is. Ebből a magasból nyílik a legszebb kilátás, itt fakad a leggyönyörűsebb élvezet az emberi

Clevelandban a W. S. Szent Imre hitközség főoltára Amerikában.
Piéhános Ft. Hartel József. Oltáregyleti tagok száma 108.

lélek számára, mert az Eucharisztia magasából belátni az Isten bölcsességébe, hatalmába, jóságába, végtelen irgalmába és határtalan szeretetébe. Itt ezen a magaslapon érintkezik az ég a földdel, az Isten az emberekkel. E magasság élvezete adja a legédesebb boldogságot, a legtisztább és legmélyebb örömet. Ebben a magasban állandó ünnepe van az emberi

léleknek. Itt tud igazán énekelni, örömkönnyeket hullatni. Itt érzi magát igazán embernek, mert itt valóban Isten gyermeke. Áldott magasságunk! Kegyelemi Táborhegyünk! Jó nekünk itt lakni!

Keressük az alpesi magaslatot, mert ott fent nagyon tiszta a levegő. A tüdő épen ezt szomjazza. Kell neki üde, friss, tiszta, éltető levegő. Ez az élete, egészsége. Sajnos azonban, ép ott, ahol a legtöbb ember él, ahol a legtöbb szomjas tüdő piheg, nagyvárosainkban, gyár és bányatelepeinken csupa por, füst, korom, miazma, gőz, penész teszi fullasztóvá, lassan ölő méreggá az élet legszükségesebb kellékét, a tiszta levegőt. Páris egyik részében harmincezer bacillust számláltak egy köbméter levegőben, ahol emberek élnek tömegesen. Az ilyen levegőben minden egyes lélekzetvétel többszörös halálcsirát olt a tüdőbe, a vérbe, az emberi szervezetbe. — Míg a hegyi magasságok levegője érintetlen, szűzi tiszta, olyan, mint az Isten adománya. Azért aztán éltet, gyógyít, erősít.

Van a lélek számára is megfertőzött levegő: a sok botrány, kísértés, rossz példa, bűnalkalom. Sokszor valóságos lélekvesztő a környezet, ahol nem csupán felnőtt ember, hanem serdülő ifjú, vagy ártatlan gyermek kénytelen élni. Aztán meg ne felejtjük, hogy mindnyájan magunkban hordozzuk a bűn bacillustelepét: a bűnre vivő hármast. Ki ne érezte volna már a lelkihalálnak ezt a dohos börtönszagát! S kibem nem ébredt volna fel a sürgető vágy: Ki a szabadba, ki a tiszta levegőre, ki a magasba!

A szorongó, fulladozó lélek menedéke az Eucharisztia tiszta légköre. Az emberi gonoszság elől futunk az Isten-emberi jószág karjaiba, az oltár elé. Itt a legbőszebb gondolat imádságba szelődik; a lázongó akarat kezésbárány lesz; a pusztító, perzselő ösztönösség a szeretet és jószág szárnyaivá válik. Itt megpihen az erény üldözött galambja s otthon érzi magát az előbb még tékozló fiú. Itt fent a tiszta levegőben mindenki fenkölt lélek, mindenki tiszta.

Keressük a hegyi magasságokat azért is, mert ott sok a napsugár. Ahol nincs por, füst, gőz, ott nincs a napsugárnak akadálya. Ott szabadon árad ránk a napnak gyógyító, éltető ereje, az úgynevezett ultraibolya sugárözönben. Ezek a sugarak üldözik a betegség ezernyi csirait és ápolják a szervezet egészségét. Ezek a sugarak a természet legügyesebb orvosai és patikusai. Ezt a gyógyító, éltető balzsamos levegőt szívhatjuk a magasban tele tüdővel. S ezt meg nem únjuk. Ha egyszer megkóstoltuk, mindig visszavágyunk oda a magasba.

Ilyen napsugaras légköre van az Oltáriszentségnek is. Éltető, boldogító, gyógyító sugárözön árad a tabernakulumból, mert ott dobog az Úr Jézus szentséges Szíve. A szeretet, az öröm és a béke a lélek napsugara. Ahol ezt a hármast találjuk, ott jól érezzük magunkat. Ezt a hármast nem

tudjuk megúnni. Ebből minden sok kevés, csak a végtelen elég. Azért szívjuk ezt tele tüdővel és szomjazzuk egy örökkévalóságon át. De boldog az a lélek, ki ezt a napsugaras magasságot élvezi!

Sajnos azonban, az Eucharisztia légkörével is úgy vagyunk, mint a magaslati klímával. Nem mindenki bírja el. A magas hegyi levegőhöz jó szív kell. Kinek gyenge, beteg a szíve, az a magasban nem élhet. Az Oltáriszentséghez is jó szív kell. Kevélyszívű, érzékies, anyagiás érzületű ember az oltár titkát el nem bírja, azt megkedvelni nem tudja. Az ilyen ember nem érzi magát jól a szentségi légkörben. Fut, menekül onnan. Innen a sok templomkerülés!

Drága Lélek! Nagy kegyelem az Oltáriszentség szeretete. Meg kell ezt köszönni. Élni kell e szeretetben és állandóan kérni kell ezt.

Az eucharisztikus lélek szívesen időz a tabernakulum előtt. — Ebben a drága kegyelmi időben kiönti a szívét hódoló imáadásban, hálálkodó szeretetben, megkérelő buzgóságban és könyörgő bizalomban.

Imádságos lelkének egy-egy fohászatát én is kérem szeretettel.

Német István.

A Megváltó

Ájtatos ünnepi játék három részben.

Mások írásai nyomán színpadra alkalmazta *Galambos Kálmán*.

HATODIK JELENET.

ÁDÁM, REMÉNYSÉG, SZENT FERENC.

ÁDÁM: Te is a föld szülöttje, te is az én vérem vagy?

FERENC (csuklya fejére húzva, baljában kis feszületet tart): A te véred, Ádám, Umbria szegénye, az asszisi koldus vagyok.

ÁDÁM: A szegénység, a nyomor csak hevíti a bírvágyat, a telhetetlen szenvedélyt.

FERENC: Nem annál, ki önként lett szegénnyé!

ÁDÁM: Ilyen is lehetséges?

FERENC: A megváltó arája a Szegénység volt, mely az ő halála után árván maradt s nem volt, ki

megszánta, ki felkarolta, ki megszerette volna. Tizenkét század mulva én akadtam rája és eljegyeztem magamnak.

ÁDÁM: És mi lett kincseddel, gazdaságoddal?

FERENC: Örökségemről öcsém javára lemondtam, finom ruhámat és drága ékszereimet visszaadtam atyámnak, ki elűzött és kitagadott. Most már igazán mondhatom: «Mi-atyánk, ki vagy a mennyekben!»

ÁDÁM: Azóta nem gyötört a bírvágy?

FERENC: Hű maradtam jegyesemhez, a Szegénységhez. És azóta már mások is megkedvelték.

ÁDÁM: De ha koldus-szegények vagytok, mindig csak koldulnotok kell. Ezt nem kívánta a Megváltó.

FERENC: Nagyon jól megértettem én a Mestert. Nem akarunk mi csak koldulásból élni, mi dolgozni is akarunk s munkánkért csak annyit várunk, amiből megélhetünk. Ez a ferences gondolat.

ÁDÁM: És ha tévedtél?

FERENC (föltekiint, fölülről fény sugar esik reá s megvilágítja alakját): Az Úr Jézus jóváhagyta, mert tagjaimra nyomta végtelen szeretetének öt bélyegét. (Jobbját felemeli.) És mindig is lesznek, kik velem együtt éreznek, mert a Megváltó megígérte, hogy testvérekém szétmennek az egész világra s szerzetescsaládom fennmarad a világ végezetéig. (Jobbját le, fény megszűnik.)

ÁDÁM: És a többiek, kik nem lesznek a te gyermekeid, leküzdik azok is a bírványat?

FERENC: Mindig lesznek, kik megértik a Mester mondását: «Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyeknek országa» és nem felejtik, hogy «nehéz a gazdagnak bemenni a mennyeknek országába». Lesz idő, mikor a szegények lesznek az egyház kincsei s lesz idő, mikor gyenge nők évekig küzdenek azért a nagy kegyért, hogy teljes szegénységben élhessenek. Lesz idő, mikor Ligouri Alfonz eladja az egyházi szereket, hogy árát a szegényeknek osztthassa szét; mikor Borromei Károly a saját ágját is odaadja a szegénynek s ő megelégszik egy marék szalmával a szoba

szögletében. Lesz idő, IX. Lajos francia királynak legnagyobb gyönyörűsége, hogy koldusruhában ajtóról-ajtóra járva kéregethet; mikor II. Rákóczi Ferenc, a legnagyobb magyar, «eleget teendő hazája iránti kötelességének», lemond egy millió 200 ezer hold birtokáról s beéri a vándorbottal, mely egyúttal koldusbot is számára. És lesz idő, épen akkor, mikor egész tömegek a korlátlan bírvány fanatikus rabjai lesznek, akad egy másik tábor is, mely megérti a ferences, az igazi keresztény szellemet s a modern kor követelményeinek megfelelően megvalósítja azt, amennyiben szociális jólétet akar teremteni minden embernek rang-, állás- és osztálykülönbség nélkül, mert minden «munkás méltó az ő bérére» s mert az isteni szikra az emberben, az ész és akarat a kultúremler igényeinek megfelelő életet kíván. E tábor híveit nem a telhetetlen önzés és ikertestvére, a gyűlölet vezeti, hanem az «igazság, jog és szeretet» szelleme. A társadalmi jólét megalapozásában hozzám hasonlóan magukkal viszik a keresztet (mutatja), mert a názárethi Jézus keresztény iskolájában akarják megtanulni az igazi szocializmus szellemét!

ÁDÁM: Az én vérem az «igazság, jog és szeretet» apostolai lesznek. A Megváltó áldása rajtuk!

FERENC: Az én darócruhám beleviszi a társadalom minden rétegébe a Megváltó áldását, mely egy tönkretett ország még dobogó szívében és lüktető véreben lángra lobbantja

a keresztény és nemzeti érzés öntudatát. Ádám, ne féltsd a fiaid! (EL.)

HETEDIK JELENET.

ÁDÁM, REMÉNYSÉG, ÉGIEK KARA.

ÁDÁM: Nem félttem, nem! Bízom a jövőben. A Megváltó megtöri az átkot és nyomában áldás fakad.

REMÉNYSÉG: A kevélység, a testi kéjek és a telhetetlen bírvágy közepette is az alázatos önismeret, a szeplőtelen tisztaság és a méltányos igazságosság lesznek az emberiség ideális törekvései.

ÉGIEK KARA (énekkel erős nappali fényben):

Te Deum laudamus: te Dominum confitemur.
Te aeternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi Coeli et universae
Potestates:
Tibi Cherubim et Seraphim incessabili voce
proclamant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus
Sabaoth.
Pleni sunt coeli et terra majestatis gloriae
tuae.

ÁDÁM (áhitattal hallgatja, a 4-ik sor után térdre borul s mondja utolsó fohászát): Harmatozzatok, ó eget, onnan felülről és a felhők csepegjék az Igazat! Nyílják meg a föld és teremje a Megváltót, az Üdvözítőt! (Az angyalokkal fejezi be.)

REMÉNYSÉG: Amen, amen!

VÉGE.

OLTÁREGYLETI ÉLET.

Programmunk az őszi katolikus nagygyűlés alkalmával. Mint már ismeretes az országos katolikus nagygyűlés október 26—27—28—29 napjain lesz az idén. A B. O. K. Oe. minden évben felhasználja az alkalmat, hogy az ország különféle tájairól Budapestre jött híveknek lelkében is felébressze az eucharisztikus élet vágyát és a lelkükben fölgyujtsa annak a szeretetnek a tüzet, melyet az Úr Jézus annyira óhajtott, mondván «tüzet jöttem bocsájtani a földre s mit akarok mást, minthogy fölgyuladjon». Az idén igen gazdag programmal kapcsolódhatunk a mindig impozáns katolikus nagygyűlés keretébe.

Oktober 26-án d. u. 4 órakor az országos központi házban lesz ama kiállítás megnyitása, melyet a Szent-séges Atyának számára készített és összegyűjtött ajándéktárgyakból rendezünk.

Oktober 27-én részt veszünk az Országos Katolikus Szövetség által rendezendő eucharisztikus körmeneten, amelynek programját lapzártakor még nem ismerjük. (Az oltár-egyesületeknek az idén is valószínűleg külön csoportja lesz.)

Oktober 28-án reggel 8 órakor az Örökimádás-templomban lesz a hivatalos főpapi szentmise és utána 10 órakor díszgyűlés, ugyancsak a templomban. Az ünnepi alkalom szónokai dr. Hász István tábori püspök, dr. Tóth Tihamér apát, egyetemi tanár lesznek.

Oktober 28. és 29. közötti éjjelen szentségimádás nők számára, akik erre előtte legalább öt nappal jelentkeztek.

Oktober 29-én 1/46—1/47-ig szentóra az Örökimádásban.

Közelebbi programot annak idején plakátjainkon közlünk.

VI., Külső Váci-úti (Tripolisz), szent Mihály főangyalról nevezett helyi lelkesítés területén levő Oltáregyesület jelentése az 1928. évről.

Az Oltáregyesület 1924-ben indult meg a tagok beiratkozásával. Ez évben kb. 80 tag jelentkezett, akiknek nevét be is jelentettem a Központba, ugyancsak beküldtem a tagok által adományozott összeget is. Ettől kezdve minden hónap egyik vasárnapján a litániával kapcsolatban közös imaórát végeznek a tagok a hívekkel együtt.

Mivel nagyon sok hívem van, és idáig teljesen egyedül voltam és a mi egyházközségi életünk is nagyon lefoglalt, külön oltáregyesületi összejövetelt tartani nem tudtunk, így az Oltáregyesület tisztikara sincsen meg. Ennek megalakítása és az Oltáregyesület teljes megszervezése az ideai nagybőjti tervem. Hogy a tisztikar még nincsen meg, annak egyik főoka az is, hogy azok a jó és buzgó hölgyek, akikre számítani lehet e munkában, az egyházközségi életben is nagy tevékenységet fejtenek ki és külön megterhelni őket munkával nem akartam.

De azért a gondolatot nem ejtettem el, az imaórákat havonként megtartjuk 1926 óta minden hó első vasárnapján, azelőtt a hónap második vasárnapján volt az imaóra.

Az elmúlt évben minden imaóra alatti perselypénzt külön kezeltem és félretettem és ezeknek a perselygyűjtések összegét, 55 P és 7 f-t teljes egészében e jelentéssel egy időben az oltáregyesületi központba beküldök, hogy legalább a tagok így járuljanak hozzá a szegény teleplomok gondozásához.

Mester Jenő helyi lelkes.

Nyugtázások. A Szentatya aranyjubiléuma alkalmával neki szánt ajándékok a következőkkel gyarapodtak újra: *T. I.* Budapest 300 P egy monstanciára, *Jónás Albertne* Bakonybél, 1 alba és 1 karing, *Pétermann Józsefné* Nagykanizsa, 10 P. Az esztergomi Oltáregyesület: 1 fehér selyem pluviale, 1 piros selyem kazula, 1 fehér moiré velum, 1 fehér batiszt velum, 1 lilafehér stóla, 2 piros és 2 fekete posztó ministránsruha hozzávaló 4 karinggel, 1 fehér csipke antipendium, 2 oltárterítő, 1 karing, 1 alba, 1 beteglátogató burza, 2 cingulum, 6 vállkendő, 6 korpolaré, 6 kehelykendő, 6 kéztörölő, 6 kehelyfedő. A szentségi Jézus bőséges áldása legyen a nagylelkű adományozók jutalma.

*

A Szentséges Atya szándékára Mocsán a hívek együttesen a következő erénygyakorlatokat végezték: kilenc napi ájtatosságot; két napi böjtt; kilenc rózsafüzér; egy imaórát a papságért (az örökimádási könyvből); egy imaórát hazánk jólétéért; (az örökimádási könyvből); missziós templomhoz adakozás; egy megszokott bűn elhagyása; szent misét szolgáltattunk; közös gyónás és áldozás; köszöntöm azt, aki haragszik rám; ha valaki pöröl velem, nem felelek, vagy szelíden; a haragosakat kibékítem; a betegeket látogatom; alamizsnát adok; szertve szenvedni, ami ér békével viselni; Jézus szt. Szívéről beszélni és gondoskodni.

A mocsai hívek azonkívül még 5 P 20 fill. adományt is küldtek a Központba a fenti célra. Isten fizesse meg!

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest. Nyomdaigazgató: Kohl Ferenc.